

BARBU

menighetsblad

Nº1
2026

FASTEAKSJONEN 2026 side 4
ÅRETS KONFIRMANTER side 5
LIV OG ØYSTEIN PAULSEN side 8
BESØK I NYLI BARNEHAGE side 12

DEN NORSKE KIRKE

Barbu menighet

Barbu menighetskontor
Kontortid: tirsdag-fredag kl 10-14
Nyli Terrasse 4, 4844 Arendal
tlf 37 06 11 02
barbu.menighet@agderkirken.no

Kirkevergen i Arendal
Stoaveien 14, 4858 Arendal
Postboks 123, 4891 Grimstad
tlf 37 01 35 80

Sokneprest
Gjerulf Noddeland
tlf 37 06 11 04
gjerulf.noddeland@agderkirken.no

Kapellan
Sissel Alsvik Øygarden
tlf 464 12 359
sissel.alsvik.oeygarden@agderkirken.no

Menighetssekretær
Marthe Espeland
tlf 37 06 11 02
marthe.espeland@agderkirken.no

Organist
Leif Rino Muller
tlf 992 29 557
leif.rino.muller@agderkirken.no

Diakon
Anita Johnsen Våge
tlf 977 16 469
anita.johnsen.vage@agderkirken.no

Kirketjener
Siri Andersen Nærdal
tlf 412 40 808
siri.andersen.naerdal@agderkirken.no

Menighetspedagog
Cecilie Tvede
tlf 456 65 494
cecilie.tvede@agderkirken.no

Styrer i Nyli Barnehage
Kirsten Løschbrandt
tlf 37 02 25 53 / 926 84 750
kirsten@loschbrandt.com

Menighetsrådets leder
Arve Alsvik
tlf 402 49 939
arve61@gmail.com

Bankkonto Barbu menighet
3000.30.54973

Vipps: **107908** (Barbu sokn)

Alle gaver går til drift av menigheten, menighetshuset, og for å opprettholde aktiviteter! Gaven må gjerne merkes. Alle bidrag mottas med takk!

Forside: Dinosaurer på Supertorsdags karneval
(Foto: Siri Andersen Nærdal)

kapellan
Sissel Alsvik
Øygarden

Hvordan vil påskeuka ende?

I boka «En bønn for Owen Meany» av John Irving sier hovedkarakteren dette om påskeuka: «no matter how many times I have lived through his crucifixion, my anxiety about his resurrection is undiminished – I am terrified that, this year, it won't happen: that, that year it didn't.»

På samme måte som man kan få en sang på hjernen tror jeg jeg fikk denne setningen på hjernen. Jeg syntes det var en tulle ting å si for en karakter som egentlig aldri sliter med troen sin gjennom boka.

Før jeg begynte å studere teologi møtte jeg noen studenter fra det som da het Menighetsfakultetet (MF) og snakket litt med dem. Så snart jeg nevnte at jeg hadde tenkt å søke meg inn på Det teologiske fakultetet (TF) rådet de meg til ikke å gjøre det siden det der var stor fare for at jeg ville «miste troen».

Til tross for dette søkte jeg meg inn på TF og tilbragte de neste seks årene av livet mitt der. Det aller første semesteret hadde vi et fag som het «Kristendommens historie» og i en av pensumbøkene ble Jesu satt inn i historisk sammenheng. Den forklarte at hvis du kan tro på at Julius Cæsar eksisterte, fantes det langt mer bevis på at Jesus gjorde det. At han vokste opp, at han talte, at han ble henrettet. Så fortalte boka at der slutter historien om Jesus. At det neste som skjer; oppstandelse og himmelfart, hører til troen.

Jeg tror det er der disse MF-studentene mente at troen min ville settes på prøve, men jeg oppdaget allerede da at hvis noe så ble troen min styrket når den ble utfordret. En tro som ikke tåler spørsmål står sjelden støtt i uvær, men en tro du har studert hver sprekk i og sparklet og spikret til den ble vannrett, kan tåle det meste livet har å by på.

Påskemysteriet er så fantastisk nettopp fordi det er et mysterium; et vi har innrømmet at vi ikke greier å løse. Profetier, formaninger, bedrageri, svik, fangenskap, henrettelse, en grav der ingen lenger ligger. Det er jo en helt fantastisk fortelling. Punkt for punkt det man kan ønske seg av en påskekrim. Bare at denne gangen blir vi bedt om å tro at den tomme graven ikke skyldes lureri, men heller guddommelighet.

Grunnen til at jeg bet meg så merke i denne ene setningen i «En bønn for Owen Meany» er nok nettopp at jeg skjønner så godt hvor frykten kommer fra. Frykten for at noen vil utfordre troen din litt mer enn den tåler. Det var jo tross alt dét disse MF-studentene ønsket at jeg ikke skulle utsettes for. Men så erfarte jeg det samme som denne karakteren gjør hver påske: at nettopp fordi vi tør å tvile, blir troen både stødigere og søtere.

Jeg er sikker på at når årets påskeuke nærmer seg slutten, vil graven briste og Jesus gjenoppstå. Jeg tror at det var slik historien endte den gangen også.

Bjørgs
betraktninger

Keiserklær

«Jeg kan ikke se no'n klær – har jeg fått et rusk i øyet?
Og jeg trodde veven der var tom.
Han står jo med kappen der, men jeg kjenner ikke tøyet.
Kanskje det betyr at jeg er dum?»

Den som synger dette, er keiseren i mitt nye teaterstykke «Keiserens nye klær», som settes opp på Arendal kulturhus 24.-26. april i år. Dette er altså en skamløs reklame for noe jeg har laget selv. Men jeg synes rett og slett temaet er så aktuelt at alle bør se stykket, både keiseren og andre.

Et genialt grep

Vi kjenner jo H. C. Andersens eventyr om de sleipe svindlerne som lurte alle til å tro at de lager de flotteste klær, mens de egentlig ikke lager noe som helst. Det burde ikke være mulig, men svindlerne gjør et genialt grep når de forteller at de som ikke kan se klærne, er dumme eller ikke duger i jobben sin. Snart tror alle at de selv er de eneste

som ikke ser noe. Og hvem vil vel være den ene dumme blant bare kloke mennesker? Nei, da heller late som om en ser.

En av gjengen

Hvem har ikke gått på akkord med seg selv for å få være en del av den gjengen som definerer hva som er fint og viktig? Latt som om vi liker det ene og misliker det andre, bare fordi det er det de andre gjør? Jeg har hørt meg selv skryte av en film jeg ikke skjønnte noe som helst av, eller latt som om jeg likte en konsert jeg syntes var helt forferdelig. For ikke å snakke om alt fagstoffet jeg har nikket begeistret til i løpet av en lang karriere.

Svindlernes korthus

Det er da en kunne trenge noen som spør om dette egentlig er så keiserlig og flott. Det er ikke bare luft, da? Er det så smart at det gjør noe, det den og den gurun eller presidenten sier? Hvem kan dytte svindlernes korthus over ende?

For det må jo rakne. Dessverre ikke alltid i virkeligheten, men i eventyr gjør det det. Og det som da skjer ... ja, det må dere altså gå på teater for å få se.

Tekst: Bjørg Øygarden
Illustrasjon: Sissel Alsvik Øygarden

Min farfar og lærer på Barbu skole Oscar Julius Fiskaa (1863-1945) var friluftsmann og fartet rundt på land og sjø når anledningen bød seg.

Blant hans mange etterlatenskaper på loftet fant jeg en «glassdings» som fysikeren i meg raskt

Det skjedde i de dager...

forstod var en del av en gammel fyrlyse, slike som gjorde det mulig å sende konsentrerte lysstråler langt ut over havet selv fra en rimelig beskjeden parafinlampe. Den hadde et trekantet tverrsnitt, men to kanter var svakt krummet. Jeg fant ut at dersom biten var en del av en sirkelformet sak, ville denne hatt en radius bortimot 1 meter.

Hvor stod slike linser? Og hvor kunne man finne en slik bit? Mest sannsynlig en rest fra Lille eller Store Torungen fyr, begge bygget i 1844 (De Tvende Fyrtaarn). «Store» ble erstattet av det nåværende jerntårnet ved forrige århundreskifte og da med nytt lysopplegg. «Lille» ble slukket i 1914 og mekanismene demontert. Så hadde man kanskje et uhell slik at noe ble knust, og farfar så kom over en bit?

En effekt av lysbrytningen i en slik «trekantet prisme» kan du se på bildet med borddukens opprinnelig rette streker og et stearinlys «bak»! På en solskinnsdag gir den også flotte «regnbuer» i tak og på stuevegger.

Tekst og foto: Osmund Fiskaa

Rent vann har endret livet

Norske menigheters innsats i Kirkens Nødhjelps fasteaksjon gir livsviktig støtte til mennesker som trenger det. For TSION og Gaba har livet endret seg: Landsbyen deres har fått tilgang til rent, rennende vann.

Tsion (12) og Gaba (13) smiler bredt mens klart vann fosser ut av kranen ved vannposten her ved elveleiet. Det går fort å fylle kannen, og ikke minst: Vannet er rent.

Nylig forandret alt seg for familiene her i landsbyen Kutishafa i South Omo sør i Etiopia. Kirkens Nødhjelp har bidratt til rent vann her. Norske menigheters innsats i Kirkens Nødhjelps fasteaksjon hvert år bidrar til dette arbeidet.

Før måtte venninnene grave med bare hendene for å finne vann under sanden i elvebunnen. Det tok lang tid, og de fikk lite vann. Siden vannet var skittent, ble mange ofte syke. Jentene rakk ofte ikke skolen etter å ha hentet vann om morgenen, og mistet verdifull undervisning.

Kirkens Nødhjelp har skaffet vann her sammen med den lokale partnerorganisasjonen Action for Development (AFD). Systemet er enkelt, men effektivt: En demning og en brønn med en vannpost.

– Som regel kommer det regn i to måneder, så ikke noe mer. Ellers i året er det tørt på overflaten i elveleiet. Vi lagde en demning slik at når regnet kommer, stanser vannet her, forteller Gedewon Teka, som er vannekspert ved Kirkens Nødhjelps landkontor i Etiopia.

Ved demningen spres vannet i alle retninger under jordoverflaten. Vannet filtreres inn i en brønn like ved, gjennom sand og jord. En håndpumpe er montert på vannposten.

– Sand og jord er et perfekt filter. Mikrober fjernes når vannet filtreres gjennom sanden, og vannet blir klart. Dette er rent vann. Og vannet er tilgjengelig hele året her nå, sier Gedewon.

Åsne Gullikstad/Kirkens Nødhjelp

TSION (12) FYLLER VANNKANNEN I LANDSBYEN KUTISHAFA I ETIOPIA. (Foto: Håvard Bjelland)

Bli med på Kirkens Nødhjelps Fasteaksjon 2026: Håp i en dråpe vann!

I Barbu menighet har vi hvert år mange områder i menigheten som ikke får bøssebærere på døra. Vi håper at mange har lyst til å bli med på årets fasteaksjon! Konfirmanterne er med, også i år, men dette er meningsfylt for både små og store! Sammen kan vi gjøre en livsviktig forskjell!

I fastetiden gis vi mulighet til å søke Gud, innover i oss selv og utover til andre mennesker. Kirkens Nødhjelp utfordrer oss alle på å orke å løfte blikket og åpne hjertene våre, også i disse dager, kanskje nettopp i disse dager – ikke bare for å se nøden, men for å se muligheten vi har fått til å bidra.

Fakta fra Kirkens Nødhjelp

Nesten 800 millioner mennesker lever uten tilgang til rent vann i verden i dag, på grunn av tørke, flom, jordskjelv eller krig, men det er håp. Kirkens Nødhjelp arbeider både med akutt bistand i katastrofesituasjoner og langsiktige prosjekter for å redusere nød og fattigdom. Vi jobber for fred, rettferdighet, og for å redde liv.

Krigen i Gaza og Ukraina har preget nyhetsbildet lenge. Samtidig pågår det en rekke store humanitære kriser som vi knapt hører om, som krigen i Sudan.

Selve fasteaksjonsdagen er søndag 22. mars. Vi starter med fasteaksjonsgudstjeneste på Barbu menighetshus kl.11.00 hvor konfirmanter deltar. Når gudstjenesten er ferdig ca. kl. 12.00, starter vi fasteaksjonen. Bli med!

Lurer du på noe, kontakt diakon Anita Johnsen Våge på 977 16 469.

Anita Johnsen Våge

mer info på fasteaksjonen.no

**VIPPS TIL
2426**

Om årets konfirmantkull

Siden september 2025 har jeg lært årets konfirmantkull å kjenne. Vi samles stort sett på menighetshuset der de som vil får litt å spise før vi bruker tiden vår på lek, undervisning og samtale. Med et kull på 16 konfirmanter har vi ikke trengt å dele dem opp i to grupper og vi får derfor gleden av at alle kan bli kjent med alle.

Det varierer hvor godt lek fungerer fra kull til kull; om de vil være med og synes det er gøy, men årets konfirmanter er så engasjerte at dette er noe de gjerne ønsker seg mer av heller enn noe jeg må tvinge på dem. Så får jeg være den voksne og ansvarlige som må si at «nå er vi her for å lære noe også». Og så snakker vi om dagens tema; enten i form av foredrag eller som en samtale.

Målet er ikke å dytte så mye (til tider kjedelig) informasjon over hodene på konfirmanterne som mulig, men når «Kristendom» ikke lenger står sentralt på pensum, ser vi det litt som vårt ansvar å gi ungdommene våre en liten innføring i kulturarven vår. For noen har hørt det meste før, men for andre er alt helt nytt.

Konfirmanter i Barbu kirke
9. og 10. mai 2026

Alida Vehus
Anna Emilie Olstad Petersson
Felix Johansen Nygård
Karoline Ottøy Ekra
Leon Grønlund Skretteberg
Malin Schiørn Venaas
Maria Tufte Egeland
Markus Langmyr Ellefsen
Molly Jacobsen Svenningsen
Sabrina Mirondo Selmer-Olsen
Tellei Hermansen
Thea Thaulé Isaksen
Theodor Olav Sunnset
Vegard Pettersen
Viktor Bollmann Elmenhorst
Viktor Fiuren Tretteng

Utover at det er fint å kunne tenke at konfirmanterne går hjem litt mer kunnskapsrike enn de var da de kom, er allikevel det største målet med lek, samlinger og samtaler å vise flere mennesker veien til Barbu menighet og Kristi verdensvide kirke. Vi ønsker at de av dem som ikke har hatt noen spesiell tilknytning til kirka si før skal få kjenne at dette er et bygg der døra er høy og porten vid. At dette skal være et sted der de kan komme med hele seg og bli tatt imot uansett hvem de er og hvor de er i livet.

Årets konfirmanter er engasjerte, interesserte og hyggelige. Det skal sies at de kan bli både knisete og fnisete, men det er en tenårings rett. Dere vil fortsette å få se dem på gudstjenestene våre: spesielt på Fasteaksjonsgudstjenesten 22. mars og Samtalegudstjenesten 19. april, før de konfirmeres 9. og 10. mai.

Jeg gleder meg til å følge dem resten av konfirmanttiden og håper dere gjør det samme!

Sissel Alsvik Øygarden

Glimt fra karneval på Supertorsdag

Sjørøvere, dinosaurer og prinsesser i alle aldre var på plass på Supertorsdag - middag sammen den 5.2. Etter middagen ble det lagt ned stor innsats i å få hull på piñataen!

Foto: Sissel Alsvik Øygarden og Siri Andersen Nærdal

Malgorzata Sadowska (42) fra Polen og Svitlana Sandakova (41) fra Ukraina. Bor i Barbu.

FINT MØTE MED SVITLANA (T.V.) FRA UKRAINA OG MARGARET (T.H.) FRA POLEN

Hvordan er det å flytte til Norge og Arendal? Barbu menighetsblad har snakket med to som har forskjellig bakgrunn – en som flyktning og en som arbeidsinnvandrer.

Jeg ble kjent med Malgorzata (også kalt Gosia eller Margaret) og Svitlana på «Kaffe Sammen» høsten 2022. Da startet Barbu menighet språkkafe. Det var Margaret som tok kontakt. Hun var da leder for den polske foreningen Beatus Cras. Vi var flere frivillige fra Barbu menighet som var med og hjalp til. Tilbudet var for ukrainere som hadde kommet som flyktninger etter den russiske invasjonen. Det var også åpent for andre østeuropeere som ønsket å lære norsk.

Fra Ukraina til Norge som flyktning
Svitlana kom til Norge ganske raskt etter Russlands invasjon i Ukraina i 2022. Hun bor nå i Arendal sammen med sine to barn; et på 15 og et på 4 år. De var noen av de første som kom til Norge.

Svitlana forteller:

- Krigen startet 24. februar 2022. Samme dag ringte min søster til meg. Hun bor med sin familie her i Arendal. Hun sa: «Du må reise. Du må komme til Norge.» Hun var veldig bekymret. Hjembyen min er Zaporizhzhia. Vi fryktet at krigen eskalerte raskt. Dette var en torsdag og fredag bestemte vi oss for å reise. Barna var redde (da 11 år og 8 mnd). Mannen min kunne ikke reise. Jeg prøvde å få noen andre til å reise sammen med meg, men de ville ikke. Så jeg dro alene sammen med barna.

- Tidlig lørdag morgen kjørte vi til Lviv, en reise på over 100 mil. Derfra tok vi buss til Polen. Der traff vi en venn som ordnet med overnatting. Dagen etter tok vi fly til Norge og landet på flyplassen i Råde. Min søster tok imot oss og hjalp til med registrering hos politiet. Etterpå kjørte vi til

asylmottaket i Råde. Ellers visste vi ingenting. Ganske raskt kom det på plass regler for ukrainske flyktninger til Norge.

- Hvordan var det å komme hit?

- Det var vanskelig i starten. Etter hvert kom det mange ukrainske flyktninger til Råde. Da ble det lettere, særlig for barna. Vi bodde i et stort telt med 25 senger i en hall med totalt 30 telt. Det var mye folk. Mange fikk infeksjon med oppkast og magetribbel. Da ble vi flyttet til isolat som lå utenfor sovehallen. Røde Kors var der og hjalp til, både med klær og aktiviteter. Etter 14 dager ble vi sendt videre til Isfjorden, ved Åndalsnes. Der var forholdene mer tilrettelagt. Vi bodde sammen med en annen familie på tre, det gikk fint. De var fra Kiev. Vi reiste fra Råde asylmottak sammen og fikk lov til å dele rom. Vi var i Isfjorden tre uker og ventet på beskjed hvor vi skulle. Vi ønsket å komme til Arendal og slik ble det. Vi bodde hos min søster til vi fant egen leilighet. Det tok ca. 1 måned. Vi var tilbake i Ukraina året etter på besøk. Fra 2024 ble det ikke lov til å reise ut av Norge. Vi har snakket på telefon med familien nesten hver dag, slik har barna holdt god kontakt. Det har vært viktig.

Fra Polen til Norge som arbeidsinnvandrer

Margaret er fra Polen og har status som arbeidsinnvandrer. Margaret flyttet til Norge fra Gdansk i 2013 sammen med familien; mann og et barn på 5 år. Året etter, i 2014, fikk de et barn til. De bodde først 4 år i Oslo og nå har de bodd 8 år i Arendal. Målet var få arbeid og bosette seg i Norge. Av utdannelse har Margaret en master i økonomi.

- Hvordan var det for dere å komme hit?

- Det var spennende, men også litt rart. Jeg var begeistret for Norge fra første stund og nysgjerrig på å bli kjent med landet, språket og menneskene. Jeg har jobbet med mye forskjellig. I Oslo med renhold og på hotell. Da vi flyttet til Arendal var det som å begynne på nytt igjen - nye mennesker, ny dialekt og nye omgivelser. I Arendal har jeg jobbet på hotell, skole, administrasjon, butikk og i flere år ledet jeg den polske organisasjon, Beatus Cras. Den jobber med å tilrettelegge aktiviteter for polske arbeidsinnvandrere. I tillegg har jeg vært engasjert som frivillig, blant annet i Røde Kors.

- Som arbeidsinnvandrere er vi overlatt til å finne ut av ting på egen hånd. Vi må selv ta initiativ til å lære norsk og hvordan samfunnet fungerer. Jeg ønsker ikke bare en jobb, men også å kunne bruke utdannelsen min, være en ressurs. Gjennom arbeid med polske og norske strukturer har jeg blitt svært opptatt av flerkulturelle miljøer og integrering.

Inngangen til det norske samfunnet – introduksjonsprogram for flyktninger

For Svitlana har inngangen til det norske samfunnet vært styrt av regler som gjelder for alle flyktninger som kommer hit:

- Vi startet introduksjonsprogrammet nokså med en gang. Et barn begynte i 6. klasse på Stinta skole i april og har gått der siden. Et startet i barnehage i august. Arendal kommune opprettet raskt et hjelpetilbud for alle ukrainerne som kom. Der kunne vi spørre om hjelp til alt. Etter hvert gikk ting seg til og hverdagen

Selv om vi på mange måter har det bra og er glad for alle som bidrar til det, så lever vi på beskyttelse fra den norske stat. Og hele tiden følger vi med på det som skjer i Ukraina.

Svitlana

kunne starte. Jeg begynte på Voksenopplæringen sammen med andre ukrainske flyktninger. Hver tirsdag kunne vi hente poser med mat hos Frelsesarmeen. Røde Kors bidrog også. Etter et år klarte vi oss mye selv. Jeg har også fått god hjelp gjennom «Home start», et samarbeid mellom Arendal kommune og Frelsesarmeen. Da kommer en voksenperson hjem til oss. Det har vært fint for familien og jeg har fått litt tid for meg selv.

- Hvor mange språkkafeer eller lignende har du deltatt på?

- Det er mange, sier Svitlana, ler og tenker seg om:

- Hos dere, på Barbu menighetshus. På biblioteket med Røde Kors. På voksenopplæringen, etter skoletid med Caritas (norsk og engelsk) og hos Frelsesarmeen.

Å få seg en jobb

Svitlana begynte fort å søke jobb. Hun er utdannet ingeniør fra Ukraina. Etter to år fikk hun et vikariat på Eaton HERNIS, på Longum.

- Der var jeg i ett år. Nå har jeg ikke jobb. Jeg prøver å søke på det som er av muligheter. I mange av dem er engelsk arbeidsspråk. Derfor tar jeg også engelskkurs på nett.

- Hvordan opplevde du å være i et norsk arbeidsmiljø?

- Jeg måtte lære hvordan det er å jobbe i Norge. Selve jobben var ikke så vanskelig, men møter var krevende. De ukentlige avdelingsmøtene, for eksempel. Mye informasjon og mange som snakket. Det ble lettere etter hvert. Jeg lærte mye om det å jobbe i Norge. Utfordringen er at det ligger en forventning om at språket må være på plass før man starter i en jobb. I stedet

for at det kan skje parallelt. Da får man mer motivasjon til å lære språk.

- Hva tenker du om det å være her som flyktning?

- Det er vanskelig med framtida. Vi vet ikke hva som vil skje. Hvorfor skal vi lære norsk når vi skal hjem? Hvorfor må vi skaffe venner her? Vi må bygge framtid, selv om vi ikke vet. På skolen holder ukrainere sammen. Mange snakker fast med venner i Ukraina på telefon. På Norskopplæringen lærer vi mye om det norske systemet og hvor bra alt er, men vi danner gjerne våre egne nasjonale grupper. Selv om vi på mange måter har det bra og er glad for alle som bidrar til det, så lever vi på beskyttelse fra den norske stat. Og hele tiden følger vi med på det som skjer i Ukraina.

- Hva med deg, Margaret?

- Vi har vært innstilt på å jobbe hardt for å få et godt liv i Norge. Vi er en familie og vi ønsker å bidra positivt i samfunnet. Det med frivillighet er annerledes i Norge, enn i Polen. Dugnad, for eksempel, var fremmed for oss. Integrering er noe vi må jobbe med hele tiden. Sånn sett er det mange utfordringer.

-Hva er det beste med å bo i Norge?

Margaret:

- Kulturen er forskjellig. Etter at vi flyttet til Norge har jeg lært å bruke naturen aktivt. Det er større fokus på familie og aktiviteter ute i naturen. Vi går på ski, sykler og drar på turer sammen. I Polen opplevde jeg mer stress og høyt tempo, ofte med helger på kjøpesentre. Jeg setter pris på at det i Norge er mer balanse mellom jobb og fritid.

Svitlana:

- Det er mange frivillige organisasjoner her. Mye er også gratis. Introduksjonspro-

Vi har vært innstilt på å jobbe hardt for å få et godt liv i Norge. Vi er en familie og vi ønsker å bidra positivt i samfunnet.

Margaret

grammet fra staten som vi fikk via NAV hjalp oss godt i gang. Det er annerledes i Ukraina. Jeg har vokst opp i Saporizhzhia som er en stor by (600.000 innbyggere). I fritiden driver mange med idrett, men det er veldig fokus på konkurranse, også når det gjelder barn. Skolen er også annerledes. I Ukraina er disiplin viktig og det er mye hjemmelekser. I Norge er lek og aktivitet en viktig del av skoledagen.

- Hva slags kirketradisjon har dere med dere?

Margaret:

- Jeg er vokst opp i en katolsk familie. De fleste gikk i kirken. Det var vanlig å gå til messe hver uke. Jeg var ikke åpen for andre kirkesamfunn og religioner før jeg flyttet til Norge. Her har jeg lært at tro er en personlig sak og at det er opp til hver enkelt om man vil tro eller ikke. Det er egentlig barna mine som har lært meg det. I Norge får alle trossamfunn støtte fra staten. Sånn er det ikke i Polen. Jeg liker det bedre slik det er i Norge.

Svitlana:

- Vi er ukrainsk ortodokse. I Ukraina står den kristne kulturen sterkt. Noen er veldig religiøse, andre ikke. Jeg tror at mange er glade for at kirka har egen status og ikke er politisk.

Takk til Svitlana og Margaret

Jeg takker Svitlana og Margaret for samtalen. Ved at vi har blitt kjent, har jeg lært mye om hvordan det er å komme som fremmed til Norge, både som flyktning og som arbeidsinnvandrer. For meg har det utelukkende vært en berikelse.

Ser deg stå der - Liv og Øystein Paulsen

Foto: Marianne Bremnes

Liv og Øystein tar imot Barbu menighetsblads utsendte en kald formiddag i strålende sol i sitt romslige, røde hus på Vessøyneset, det er fyr i ovnen i stua og det er godt å komme inn til disse vennlige menneskene.

Tidligere i uka hadde de snakket, lest opp dikt og bydd på Espen Larsens vakre gitar-toner i Arendal bibliotek med overskrift:

"Ser deg stå der" - ein poetisk time om trær.

Det er altså en kunstbok som ble presentert, en samling av 35 fotograferte portretter av trær med dikt som er skrevet til hvert tre.

Det var full sal - litt overraskende, sier paret - og god stemning skal vi dømme av samtalen etter den poetiske timen. Det var tydelig at opplesingen gjorde dypt inntrykk på forsamlingen. Folk gikk etterpå rundt og så nærmere på store, innrammede utgaver av Øysteins fantastiske bilder av trær. Disse kan fortsatt kjøpes og avtale kan gjøres direkte med Øystein.

Vi ønsker å høre litt nærmere, både om fotografen, dikteren og boka og begynner med et spørsmål til begge om bakgrunn

STYVINGSTRE I LISTEID NATURRESERVAT

og om hvordan denne boka kom til. Liv har skrevet lenge - taler, prologer og sanger, men først de siste årene har hun gitt ut bøker: *Skjelvande hjarte* og *Sandtid* før den som er aktuell nå. Hun har jobbet i skolen som lærer og rektor, de siste åra som avdelingsleder på Lunderød skole. Øystein har fotografert i hele sitt liv om trent og i alle fall i hele sitt yrkesaktive liv. I lang tid ansatt ved Havforskningsinstituttet, fra 1972 til 2013. Han har deltatt i flere workshops med Morten Krogvold og ikke minst har han vært hovedfotograf i arbeidet med fantastiske bokverk som *Sørlandet* og *Sjørret* (med Jan Atle Knutsen og Øivind Berg), *Hummerboka - om biologi og kulturhistorie* (Jo van der Eynden, m.fl.). *Skagerakk* og *Fyr* er de siste, omfangsrrike bøkene han har vært hovedfotograf i.

Etter boka *Skjelvande hjarte* var det mange som sa at de burde gjøre noe sammen. Temaet trær begynte kanskje for Øystein med at han oppda-

ga styvingstrærne i Listeid naturreservat. Aftenposten skrev om Livgivende trolltrær med forbindelse til Hjordal og ressurspersonen Olav Tho. Øystein fotograferte trær i 6-7 år mens han stadig tenkte mer på trær som metaforer. Fikk så en ide om en bok, forfulgte det, prøvde seg fram for å se om det kunne bli noe ut av det. - Man har en anelse, så må det forfølges for å få en klarere forestilling om det kan bli 'noe', sier han.

Treet og bildet som vises på forsiden av boka, var noe som traff Øystein på en spesiell måte, og ble startbildet for prosjektet.

Det satte Liv igang med å skrive. Og det var helt klart slik at bildene kom først og diktene etterpå, noen ganger fort, andre ganger etter lang tid. Bjørka som kommer først i boka, står på jordet ved huset deres. Liv måtte ned dit flere ganger før diktet "Berre du" plutselig var på plass.

BJØRKA PÅ JORDET VED Huset

Berre du

berre du
står akkurat på din plass
ingen andre

ingen andre kan
heise dine bladsegl
danse din dans i sønnvind
syngede din song i haustvindar
skrive di forteljing i årringane

berre du

Liv og Øystein snakker om "tretid" som en motvekt til vår tids urolige og hektiske mennesketid. Boka er en hyllest til trær og med mange metaforer til menneskelivet. Trærnes langsomme og utholdende vekst og død skaper ro når en er i nærheten av trær. Selv starter Liv dagene med å gå barbeint til plommetreet i hagen - året rundt.

Lista er lang over steder de har vært og presentert boka, det har vært tildels overveldende respons, noen sitter og gråter mens de hører diktene opplest og bildene vist.

TREET PÅ FORSIDEN AV BOKA

Og jeg går fra intervjumodus til hyggelig samtale med Liv og Øystein om livets mange nære og fjerne spørsmål med en rikholdig lunsj og utsyn til de hvite slettene innenfor Vessøya. Takk for at vi fikk komme!

Og boka kan bestilles hos bokhandlere, eller hos Liv og Øystein (livpaulsen58@gmail.com) Bildene, innrammet, i stort format og med glass, er til salgs, send forespørsel (oe-paulse@gmail.com)

Foto: Øystein Paulsen
Tekst: Jon Prøis Rustand

Cantabile bidrar på solidaritetskonsert

CANTABILE (Foto: Mona Hauglid)

Fredag 5.juni arrangerer Steenhuset vinbar solidaritetskonsert med lokale musikere på scenen på Teaterplassen. Blant deltakerne er koret Cantabile, som øver ukentlig i Barbu kirke.

Inntektene fra konserten er øremerket byen Bilopillja, som siden 2023 har vært Arendals vennskapsby i Ukraina. Byen ligger tett på grensen til Russland, og har siden fullskalainvasjonen i 2022 vært sterkt rammet av krigshandlinger. En gang huset Bilopillja 20 000 mennesker. Flere mennesker har nå flyktet fra byen, men behovet for hjelp er stort hos dem som fortsatt velger å bli.

Gjengen bak den frivillig drevet vinbaren Steenhuset har gått sammen om å lage en solidaritetskonsert, der alt overskudd skal gå til sivilbefolkningen i Bilopillja. Med seg på laget har de den verdensomspennende hjelpeorganisasjonen Caritas, som kjenner godt til området byen ligger i. Sammen med lokale krefter vil de sørge for at hjelpen kommer trygt frem der noden er størst.

Flere lokale musikere har allerede sagt ja til å gi sin musikalske støtte til arrangementet. Nå oppfordrer gjengen bak initiativet folk i Arendal til å støtte opp om solidaritetsmarkeringen. De forteller at billetter legges ut i mai og at et sterkt program er under planlegging.

Klokka nærmer seg 12 på fredag formiddag, og kirkeklokkene ringer i sentrum av Arendal. Alene eller to-tre sammen kommer folk inn i Trefoldighetskirka.

De får et program og ei salmebok i handa, og setter seg lenger frem enn de fleste gjør på søndag formiddag. Det er satt et lite alter nede på gulvet foran i kirka, nær menneskene som kommer. Alteret er dekket med blomster og lys, brød og vin. Foran alteret står et kors laget av brostein, hver med et utent telys på. Kirkeklokkene slutter å ringe, og klokkespillet spiller sin melodi, før orgelet fyller rommet med lyd.

Rommet har en helt annen stemning enn hverdagen som haster forbi på utsida. Her er det en hellig lunsjpause. Presten leder den lille menigheten i vekslesang, orgelet spiller til allsang, og en frivillig fra Kirkens Bymisjon leser evangelieteksten. Akkurat denne fredagen er fastetiden i kirken nettopp innledet, og en oppmuntring til å forsøke å skifte litt fokus i fasten følger teksten. Kanskje kan noe tørt og visst få litt vann og næring. Men det viktigste er Jesu utstrakte hånd til den som har falt.

En enkel nattverd i midtgangen og en sang til, så får vi Guds velsignelse, og inviteres til kaffe, kake og samtale, før vi sendes ut i sludd og sno med en påminnelse:

Når veien er tung, vil Kristus gå med deg.
Når veien er lang, vil Guds Ånd bære deg.
Når veien er farlig, vil Guds hender omslutte deg.
Som Guds elskede barn, gå i fred!

Tekst og foto: Gjerulf Noddeland

Lunsjmesse i Trefoldighetskirken Hver fredag kl 12

(Unntatt sommerferien og advent)
Kirkens Bymisjon, Trefoldighet menighet og Barbu menighet samarbeider om en messe midt i byens hverdag.

Lunsjmessen er for alle, men mennesker som sliter med rus eller som opplever at livet er krevende er spesielt velkommen. Her er det rom for stillhet, lystenning, nattverd og noen å snakke med.

Biter av himmel

Det finnes engler på jorden også - og noen av dem har strikkepinner. De siste årene har engasjerte kvinner og menn strikket myke julegaver til de rundt 200 mennene som soner i Froland fengsel. De varme lue-ene deles ut av fengselsprestene på julaften hvert år og vi møter stor takknemlighet og smil når de innsatte prøver luer av mange stiler og mange mønstre og ulike farger. Mange i fengsel har ikke varmt tøy og vi ser at de varme julegavene brukes daglig ute i luftegårdene.

Tusen takk for varme og omsorg fra Froland fengsel <3

Vennlig hilsen fengselsprestene Anders Rosseland og Gunnar Trægde Pedersen

Glad i å strikke?

Bli med å strikk «en gave som varmer» - julegaver til innsatte i Froland fengsel, eller ta med eget strikkeprosjekt.

Velkommen til strikkecafé på Treffsted Barbu: 9. april, 7. mai og 4. juni kl. 11-12.30 på menighetshuset.

Diakon Anita Johnsen Våge deltar. Du kan også strikke julegaver til fengselet på egenhånd! Ferdig strikk leveres på menighetskontoret innen utgangen av november. Julegaveaksjonen med hjemmestrikkede produkter er et samarbeid mellom diakonene i menighetene i Grimstad, Froland og Barbu og fengselsprestene. Fengselet ønsker gavene varmt velkommen også i 2026!

Prosjektkoret Av og Til inntar byens storstue!

Prosjektkoret Av og Til i Barbu ble startet opp høsten 2022, og teller i dag nærmere 90 glade sangere fra 20 til rundt 60 år. De har allerede rukket å ha flere store konserter, blant annet sammen med Torstein Sødal, Elin Børud og Knut Sigurd Bygland, og i juni skal de igjen innta byens storstue; Arendal Kulturhus med en konsert fylt av høydepunkter fra musikalenes verden.

- Vi gjorde en tilsvarende konsert våren 2024 sammen med Knut Sigurd Bygland og Elin Ström; en musikalartist fra Stockholm, forteller organist og dirigent for koret, Leif Rino Muller.

- Dette ble en så stor suksess at vi bare MÅTTE gjenta det, og i år har vi i tillegg til Knut Sigurd fått med oss vår lokale sangheltnisse Eva Jonassen Tungesvik, som er viden kjent for sine fantastiske tolkninger av sangene hun fremfører.

I tillegg til koret og solistene er det også flere svært dyktige musikere med på scenen.

På spørsmål om hvorfor dirigenten tror det er så mange som søker seg til koret, sier han følgende:

- Jeg tror det har blitt et lite oppsving ift det å synge i kor generelt. Vi ser det i flere av Barbus kor, at det er en tilstrømming av folk. Tanken med akkurat Prosjektkoret var at jeg så vi hadde tilbud for barn, ungdom og godt voksne, men ikke noe som føltes aktuelt for aldersgruppen 20 til 60 år, og etter oppstarten har interessen vært formidabel!

Han kan også fortelle at de før jul sto på helt egne bein for første gang i en full konsert da de arrangerte julekonsert i Barbu kirke, en konsert som ble helt utsolgt og vel så det.

At det er akkurat musikalene som står på programmet 6. juni er ikke helt tilfeldig; både dirigenten og flere av sangerne i koret har vært med i Arendal Musikkteater, og resten av koret ser også ut til å like variasjonen i det musikalverden har å tilby.

Vi ønsker koret lykke til og håper mange finner veien til Arendal Kulturhus 6. juni!

Billetter kjøpes på arendalkulturhus.no

Siri Andersen Nærdal

DIAKONENE I FROLAND, BARBU OG GRIMSTAD MENIGHETER OVERLEVERER STRIKKEGAVER TIL FROLAND FENGSEL JULEN 2025

KNUT SIGURD BYGLAND

EVA JONASSEN TUNGESVIK

Menighetsbladet besøker Nyli Barnehage

fakta

Eier er Barbu menighet.
Drift siden 1974.

Nyli barnehage har plass til 44 barn fordelt på to avdelinger; Månetoppen for de minste barna fra 1 til 3 år (12 barn) og Solstrålen for 3-6 åringene (32 barn). Totalt har barnehagen 12 ansatte. På barnehagens hjemmeside kan vi finne utførlig informasjon om driften. Ikke minst en spennende og innholdsrik årsplan.

Avdeling Månetoppen (1-2 år)

Jeg besøkte barnehagen en helt vanlig dag i februar. På Månetoppen (1-2 år) var det tid for samling. Pedagog Alette leder samlingen. Sammen med barna sitter Ragnhild, Gro og Afraa. Det er rolig og god stemning. De fleste barna er mellom ett og to år. De synger kjente barnesanger som «Petter Edderkopp» og «Hvem har skapt alle blomstene?» Barna synger med og er veldig aktivt med på det som skjer. Dette har de gjort mange ganger før. Når jeg spør de voksne hva de legger vekt på overfor de minste barna, svarer de raskt: Omsorg, trygghet, tilstedeværelse og forutsigbarhet/rutiner. Jeg ser at de voksne jobber godt sammen og tydelig til stede for barna. Etter samling er det måltid. Gruppen deler seg i to og går til hvert sitt bord. I dag er det torsdag og nybakt brød. Det lukter og smaker godt.

MÅNETOPPEN (F.V.): RAGNHILD, AFRAA, ALETTE OG GRO

Ragnhild og Gro har lang fartstid på avdelingen (16 og 14 år). Alette har vært her i to år. Afraa har arabisk bakgrunn, engasjert gjennom kommunalt tilskudd til fremmedspråklige.

Menighetsbarnehage

Nyli barnehage har vært i drift siden 1974 og er nå Arendals eldste barnehage. Den eies av Barbu menighet og har utvidet kristen formålsparagraf. Det betyr at høytider,

bibelfortellinger og sanger med kristent innhold, er en naturlig og viktig ressurs i formidlingen. Et raskt blikk på årsplanen viser stor allsidighet i aktiviteter og en gjennomtenkt pedagogikk. Barnehagens rammeplan er utarbeidet av Kunnskapsdepartementet og gir en forpliktende ramme for virksomheten. Det er mange barn av utenlandsk opprinnelse. Det tas det hensyn til. Selv om det er utvidet formålsparagraf, er barnehagen inkluderende for alle trosretninger. Derfor markeres for eksempel muslimske merkedager når det er aktuelt i barnegruppen. Barnehagen har også faste månedlige samlinger på menighetshuset som kirkas ansatte har ansvaret for.

Solstrålen (3-6 år)

Jeg tar en rask tur innom avdeling Solstrålen. Også der er det måltid på gang. Samtalen mellom voksne og barn flyter godt rundt bordene. De er fordelt på tre grupper, i hver sine krokar. Det gir en god ro rundt måltidet. Solstrålen har tre faste aldersdelte grupper: Blå gruppe (5-åringene), Grønn gruppe (4-åringene) og Rød gruppe (3-åringene). Gruppene har samlinger hver dag med faste voksne. Det skaper trygghet og forutsigbarhet. Alle gruppene bruker skogen i nærområdet flittig og har en fast turdag en gang i uka. Det er minst to voksne på hver gruppe.

SOLSTRÅLEN (F.V.): LENE, HELENE, MARIUS OG TOVE. FORAN: MICHELLE.

Barnehage med egen sykkelbane

Jeg spør noen av dem hva de liker best å gjøre i barnehagen. De svarer litt forskjellig. Noen liker å bygge. Andre liker maling. Noen liker beste å være ute. Vannkrig er gøy, men det er bare om sommeren når det er varmt. En husker på sykkelbanen som nå er dekket av snø. Men så fort den er vekk er det fram med syklene. Det er lov å ha med egne sykler og det er stas. Siden

undertegnede har hatt kontor på menighetshuset, kan jeg virkelig skrive under på det at sykling er populært. De er kanskje i gang allerede?

Påske i barnehagen

Det er også et fint uteområde på nedsida av barnehagen, med egen akebakke når det er snø. Det er også fine turmuligheter i nærmiljøet. Det går mot påske og nå er det påskeforberedelser på gang. Stor avdeling er med på påskevandring i Barbu kirke. Det er veldig stas. Den minste gruppa har en enklere samling om påske i barnehagen. Et grep som Nyli barnehage har gjort er at de samler alle bursdagsbarn som har bursdag i samme måned. Siste fredag i hver måned er det feiring av «månedens bursdag». Menyen er smothie og havrevafler. Søtsaker og sukkerholdige kaker er det helt slutt på.

Selvstendighetstrening

En annen ting jeg merket meg var fokus på å lære barna å gjøre ting selv, det vi gjerne kaller selvstendighetstrening. For eksempel at barna klatrer opp på stellebordet selv. Det er fint for barna, men det handler også om å forebygge belastningsskader for de voksne. Det samme skjer i garderoben når barna skal ta på vinterdresser og vintersko. Jeg fikk med meg det og det var imponerende lite kaos.

Stolte av barnehagen

Det er all grunn til å være stolt av barnehagen. Styrer Kirsten Løschbrandt (bildet) legger heller ikke skjul på det. Hun har vært styrer siden 2004. Nyli barnehage har de siste årene blitt betydelig oppgradert. Ifølge styrer er lokalene vært gjennom en total forvandling. Innvendig areal har blitt utvidet med god plass til lek og aktiviteter for barna. Personalrom og kontor har blitt oppgradert. Innklimaet er sterkt forbedret. Lyd og lysforhold likedan. Utendørs er fasade og tak renoverert. Vinduer skiftet ut. Barnehagen følger kommunale retningslinjer i forhold til pedagog- og voksentetthet og har, ifølge styrer, et godt kvalifisert personale:
- Jeg er veldig fornøyd. Arbeidsmiljøet er godt og folk blir. Det er mange unge, det er også bra. Jeg startet her som den yngste, nå er jeg eldst.

En kjapp telefon til styreleder Torgeir Fossetøl tallfester siste oppussingsrunde til godt 2 mill. Hele gamlebygget er nå totalrenoverert. Nybygget fra 2014 hadde

ca samme prislapp. Det er en tydelig stolt styreleder som ubeskjeden skryter av barnehagen:

- Nyli Barnehage er nå i tipp topp stand, det jobbes godt og barna trives. Det er også på sin plass å skryte litt av styrelederen som har «holdt ut» i vervet godt over 25 år, fra 1999. Det står det respekt av. Den gang var det kortidsbarnehage med åpningstid fra 10-14. I dag heldagsbarnehage med åpningstid fra kl 07.15-16.30. Fossetøl kan også gledelig fortelle at alle plasser er fylt opp fra høsten. Det lover godt.

Barbu menighetsblad takker barn og voksne i Nyli barnehage for at vi fikk komme og ønsker lykke til i det videre arbeidet. På vegne av Barbu menighet takker vi også for nært og godt samarbeid.

Tekst og foto: Rannveig Aas Olsbu

LIV-kursdeltagere fra Barbu

I Barbu menighet er vi i år heldige å ha to engasjerte ungdommer med på LIV-kurs. Linnea Eksund og Thea Lykke Hermansen deler noen av sine tanker rundt og erfaringer fra LIV-kurset så langt.

- Hva var det som gjorde at dere meldte dere på LIV-kurs?

- Vi meldte oss på LIV-kurs fordi vi har møtt og blitt kjent med mange fine ungdomsledere som har vært veldig fine forbilder for oss, så vi hadde lyst til å gjøre det samme for andre.

- Kan dere fortelle litt om hva dere har gjort og hvordan det har vært så langt?

- Vi har fått være med på å både planlegge, gjennomføre og evaluere blant annet Lys våken, adventsleir og Tårnagerter. Vi har også vært med på Tweensklubb.

- Hva har vært det beste med LIV-kurs så langt og hvorfor?

- Noe av det beste med LIV-kurs så langt har vært samholdet. Vi ble veldig godt kjent på veldig kort tid, og selv om mange av oss kjente hverandre litt fra før var det veldig lett å inkludere også de som ikke kjente noen fra før. Nå har vi blitt en veldig fin gjeng hvor alle har blitt godt kjent og funnet sin plass i gruppa.

- Hva er det viktigste dere kan ta med dere videre fra LIV-kurset?

- Noe av det viktigste vi tar med oss fra LIV-kurs er nok det å inkludere alle rundt deg uansett hvem de er, eller hva de mener.

- Hva ønsker dere å si til andre ungdommer som vurderer å melde seg på LIV-kurs?

- Gjør det! Det å melde oss på LIV-kurs er et av de beste valgene vi har tatt. Det er veldig gøy, og man lærer ekstremt mye om både seg selv og andre.

Tekst: Cecilie Tvede
Foto: KFUK-KFUM Agder

LIV-kurs

LIV står for «Ledere i vekst», og er et ledertreningskurs for ungdommer mellom 16 og 19 år som ønsker å utvikle sin kompetanse som ledere i kristent barne- og ungdomsarbeid. Dette ettårige kurset arrangeres av KFUK-KFUM Agder. Gjennom året er det mye som skal læres, og ungdommene deltar på fire helgesamlinger med ulike temaer knyttet til lederutvikling, i tillegg til å ha lederpraksis på aktiviteter i sin lokale menighet. Lokalt har også deltagerne mentorer som følger opp med samtaler i løpet av året.

LIV-kurs for 2026/2027 starter til høsten, og har påmeldingsfrist 31.juli. Mer informasjon og påmelding ligger på nettsiden til KFUK-KFUM Agder:
kfuk-kfum.no/kfuk-kfum-agder

min påskesalme

Solveig Oddan Holt:

- Vi har mange sterke og flotte påskesalmer og av dem velger jeg "Dine hender er fulle av blomster".

Tekst og melodi er skrevet av Marcello Giombini som var en italiensk komponist, salmedikter og organist. Han var ifølge Wikipedia viktig for fornyelsen av kristen sang og musikk i Italia på 1970-tallet. Den ble oversatt til norsk av Svein Ellingsen i 1976 og du finner den i Norsk salmebok.

206

Dine hender er fulle av blomster
Giombini/Ellingsen

Dine hender er fulle av blomster.
Hvem var det du tenkte
å gi dem til?

Mine blomster var plukket
til Jesus.

Graven fant jeg tom.

Han var ikke der.

Halleluja, halleluja,

halleluja, halleluja.

Dine lepper er fulle av sanger.

Hvorfor denne glede,

hvor kom den fra?

Fra den grav der hans legeme hvilte -
han stod opp,
og verden ble fylt med sang.

Halleluja, halleluja,

halleluja, halleluja.

Dine øyne er fulle av glede.

Si, hva har de sett

for å få slik glans?

De har sett Herren Jesus!

Han lever!

Han gir livet mening

og lys hver dag.

Halleluja, halleluja,

halleluja, halleluja.

Nei, det trengs ingen blomster
til graven!

Jesus, du stod opp

og du bor blant oss!

Våre øyne er til for å se deg.

Hendene er til for å tjene deg.

Halleluja, halleluja,

halleluja, halleluja.

Fra menighetsrådet

Barbu menighetsråd har fokusert på arbeidet med å stabilisere økonomien for de siste årene og for framtida. På desembermøtet vedtok vi revidert budsjett med ny ordning for lånet på menighetshuset. Lånet skal nå betales ned over 25 år, mot de originale 10, som ble vurdert som en altfor ambisiøs plan for Barbu menighetsråd. Dette frigjør noen midler til drift, som vi er sikre på at vil gjøre menighetens arbeid mer robust og forutsigbart i tida framover.

I samme møte ble også ønske fra menighetsrådet om å ansette en ansvarlig for driften av tweens- og ungdomsklubb behandlet. Det har vært en del arbeid for å få dette på plass, og i januar møtet bestemte menighetsrådet seg for at det skal forsøkes ansettelse gjennom barnehagen. I utgangspunktet er det fellesrådet som har arbeidsgiveransvaret i vår organisasjon, men på grunn av uenigheter mellom kirkevergen og menighetsrådet rundt utlysning og organisering av stillingen, landet menighetsrådet på at dette kunne være den beste løsningen. Er det spørsmål rundt dette, kan rådets medlemmer eller menighetssekretæren kontaktes.

Vi har behandlet og vedtatt gudstjenesteplan og offerplan siden forrige utgave av menighetsbladet. Med i økonomiarbeidet ligger det også mye arbeid bak givertjenesten og gaveinntektene vi får. Dette er vår største inntektskilde til driften av menigheten vår. Vi takker alle som støtter oss, og gir oss mulighet til å drive en menighet for mennesker i alle aldre!

Samtlige aktiviteter, utvalg, samt ansatte har blitt bedt om å sende inn årsmelding for 2025. Fristen for dette var 7. februar.

Vi er godt i gang med å planlegge årsmøte for menigheten. Dato for dette er satt til 3. mai, og arrangeres i kirka etter gudstjenesten denne dagen.

Marthe Espeland
menighetsrådssekretær

VÅRENS KONSERTER I BARBU KIRKE

Søndag 12. april kl 18.00
A tribute to Andraé Crouch med Gospelkoret Exodus

Gospelkoret Exodus består av over 50 engasjerte sangere og har vært en del av gospelmiljøet på Sørlandet i mer enn 30 år. 12. april kommer de til Barbu kirke med konserten "A tribute to Andraé Crouch"! Med seg som gjester har de Tromøy Gospel. Billetter á kr 250,- på Ticketco.no

Fredag 1. mai kl 19.00
Elvis goes to church

Bandet Ole Jonny and The Kingsmen består av fem godt voksne menn, bosatt i Gudbrandsdal, nærmere bestemt i Sel kommune i Nord-Gudbrandsdal. "Elvis goes to church" inneholder låter fra Elvis sine gospelplater og bandet spiller dem på sitt vis, uten å etterligne Elvis på noen måte. Mellom låtene blir det fortellinger om Elvis sitt forhold til sangene, med en fin balanse mellom humor og alvor. All prat skjer på Heidalsdialekt, en dialekt fra Nord-Gudbrandsdal. Dette er det sjefen i bandet, Ole Jonny Bekkemellem, som står for. Men frykt ikke, for ved pianoet sitter Frolendingen, Vidar Hoel. Han er organisten i Sel og har bodd over 30 år på Otta, og han vil oversette der publikum sliter med å forstå hva som blir sagt. Billetter finner du på Ticketco.no

Søndag 31. mai kl 19.30
Vårkonsert med Barbu kantori og Hisøysangerne

Tradisjonen tro inviterer Barbu kantori til vårkonsert, og i år har de invitert med seg Hisøysangerne til å kaste glans over kvelden. Korene vil syngre noe selv og noe sammen, og de lover mye flott musikk og god stemning. Kanskje blir det også litt allsang? Billetter á kr 100,- kjøpes på Ticketco.no

Velkommen til dugnad på Barbu menighetshus!
16.april mellom kl 13.00 og 18.00.

Vedlikehold, vårrengjøring og annet arbeid både inne og ute. Mer informasjon kommer når det nærmer seg på: <https://www.facebook.com/barbumenighet>
Alle oppfordres til å delta – jo flere som bidrar desto bedre blir resultatet!

Blir stua di litt liten til selskapet eller møtet? Husk at det går an å leie Barbu menighetshus!

LITEN SAL

STOR SAL

KJØKKEN

PEISESTUE

Stor sal (80 plasser) inkl. kjøkken 2.500,-/dag • Liten sal (40 plasser) inkl. kjøkken 2.000,-/dag • Begge saler inkl. kjøkken 3.500,-/dag
Ekstra dag til rigg/rydd 500,- • Peisestue inkl. kjøkken 700,- • Peisestue til barneselskap 500,-

Kontakt menighetskontoret på 37 06 11 02 eller marthe.espeland@agderkirken.no

Menighetens misjonsprosjekt "Mental Helse" i Nepal

Fra sommeren 2018 har vi støttet HimalPartners arbeid for varme samfunn som fremmer mental helse med mer enn kr.190.000.

HP er en norsk misjons- og bistandsorganisasjon som vil være et redskap for Guds kjærlighet i Himalaya og sette varige spor gjennom et arbeid som er bærekraftig og ikke baserer seg på avhengighet. Etter oppstart i 1938 under navnet Tibetmisjonen, har HP særlig arbeidet med utvikling av vannkraft, industri, utdanning og helsearbeid i Nepal. Det skjer i samarbeid med lokale partnere og endringsagenter.

Human Development and Community Services (HDCS) er en partner. HDCS jobber særlig i utkantområder for å gi marginaliserte og fattige tilgang til helsetjenester, utdanning og trygge levekår uten diskriminering. HDCS jobber også politisk. Myndighetene søkes påvirket til å styrke rettighetene til kvinner, lavkastefolk, kasteløse og mennesker med funksjonsnedsettelse. Gjennom ungdomsklubber har misjonen bidratt til å gi ungdommer opplæring i ledelse, prosjektarbeid, retorikk, planlegging og samsunnsengasjement.

Samtidig ser vi en mobilisering blant ungdom som krever forandringer. Høsten 2025 tok fredelige demonstranter seg til gatene, ledet av unge mennesker som krevde omfattende politiske endringer. Demonstrasjonene utviklet seg raskt til å bli voldelige, da de unge ble møtt av kuler og krutt. Nærmere 100 personer omkom i sammenstøt mellom demonstranter og sikkerhetsstyrker. Nye reguleringer av sosiale medier bidro til å utløse protestene, men generasjon Z (født 1997 -2012) hadde fått nok av korrupsjon, urettferdighet, manglende økonomiske muligheter og tomme løfter.

Hvordan opplevde og møtte unge forandringsagenter denne krisen? Fortellingen om ungdomsleder Monika i HDCS, er basert på artikkelen som kommunikasjonsleder Line Konstali i HP og Sangam Budhathoki har skrevet til HPs magasin Tibetaneren.

UNGDOMSLEDER MONIKA UPHADHAY (Foto: HDCS)

Å bygge landet er først og fremst vårt ansvar

-Var de trygge?

Som ungdomsleder kjente Monika Uphadhay flere av demonstrantene i generasjon Z-opprøret. Samtidig ble hun motivert og kjente på stor frustrasjon over å ikke kunne bidra. Da de verste opptøyene hadde gitt seg, fant hun likevel sin vei. Ved å bidra i gjenreisningsarbeidet så hun at små handlinger kan gjøre stor forskjell.

«Nepo-babies»

På sosiale medier kunne de unge se urettferdigheten i at noen fikk privilegier, mens andre ikke gjorde det. Foreldrene hadde betalt skatt i årevis uten å få noe igjen for det. Nå skulle de selv starte voksenlivet og ble møtt med den samme urettferdigheten. Skulle de, som sine foreldre, akseptere at sånn var det bare?

Kontrasten var stor til det privilegerte livet til barn av politiske ledere. På sosiale medier ble det postet bilder av luksusreiser til Paris og shopping av dyre designervesker. Samtidig kjempet flere «vanlige folk» i Nepal for jobb og økonomisk trygghet. Noen er så fattige at de ikke vet om de får mat på bordet neste dag. Begrepet «Nepo-baby» ble fort en trend. Det var et uttrykk for urettferdigheten som mange av de unge kjente på dag etter dag.

Historier om urettferdighet

På sosiale medier ble det spredd innlegg med hashtaggen «Nepo-baby», og innholdet beskrev en dyp fortvilelse over urettferdigheten mange kjente på. En influencer laget en film av ulike familier som sto gråtende på flyplassen i Kathmandu da deres unge, håpefulle skulle ut i verden for å jobbe eller studere.

Hvorfor måtte noen familier ofre alt, mens andre ble født med sølvskje i munnen? I motsetning til generasjonene før dem, aksepterer ikke generasjon Z så lett at ulikhet

er en del av samfunnsnormen. De mener mye – om bistand, myndigheter som utnytter sine posisjoner og korrupsjon. Med jevne mellomrom har mediene rapportert om myndighetspersoner med store kontoer i Sveits. Mest økte disse overføringene i usikre perioder i landet.

Opptøyer og utrygghet

Historiene i både sosiale og tradisjonelle medier var bakteppet for protestaksjonen som eskalerte i september. Myndighetene forsøkte å kontrollere de unge med et forbud mot sosiale medier. Da ble vondt til verre, og folk tok til gatene. Først trodde Monika protestene ville ebbe ut og at de nok en gang ville være helt resultatløse. Myndighetene hadde aldri lyttet til folket sitt.

Som prosjektkoordinator i ungdomsarbeidet til partnerorganisasjonen HDCS var hun først og fremst bekymret for ungdommene hun var leder for. Hun visste at flere av dem deltok i protesttoget, og da det utartet til voldelige opptøyer, ble hun redd for deres sikkerhet. Hun og flere ansatte ved HDCS måtte kjøre ut til ulike steder i byen for å hente ungdom som trengte hjelp til å finne en trygg vei hjem.

Monika ble preget av dette arbeidet og kjente selv på dyp urettferdighet. I sin jobb har hun møtt flere ungdommer som brenner for noe, og hun følte på mange måter at hun ikke gjorde nok for å hjelpe dem. De var sviaket av myndighetene og systemet, og tok saken i egne hender. Selv ønsket hun å delta i protestene, men på grunn av sine profesjonelle forpliktelser risikerte hun å gjøre vondt verre. I tillegg hadde hun vokst opp i en kristen menighet som hadde oppfordret de unge til å ikke bli for politiske – for å unngå at kristne fikk dårlig rykte.

Fred og forsoning

Etter en stund fant hun likevel en måte å bidra på. Da de mest urolige og voldelige opptøyene hadde gitt seg, oppsto det et behov for å hjelpe landet tilbake på beina. Monika og ektemannen organiserte en opprydningsaksjon i deres omgangskrets. De oppfordret også naboene til å bli med. – Det er vårt ansvar å bygge landet vårt! sier hun entusiastisk.

I dette arbeidet fant Monika mening. Endelig kunne også hun bidra med noe. Med egne øyne kunne hun se at små handlinger kan ha stor betydning. Gruppen viste godhet og hjelpsomhet mot folkene de møtte på sin vei. Et eksempel var soldatene som patruljerte i gatene for å opprettholde ro og orden i samfunnet. De var slitne og trengte både mat og vann. Først ville de ikke ta imot tilbudene fra gruppen. Etter hvert lot de seg likevel overtale til litt drikkevann, og omsider også en liten matbit.

Midt i alt det mørke som landet sto i, øynet Monika et glimt av håp. De vakre menneskemøtene hun fikk oppleve, gjorde henne sterkere og mer stolt av landet sitt.

Hun håper nå at myndighetene endelig forstår at korrupsjon ødelegger landet, og at de må heie på unge entreprenører som vil gjøre godt for Nepal. Hun peker også på utvikling i rurale områder. Som byjente hadde hun egentlig vokst opp i trygghet. Å reise til landsbygda ga henne helt nye perspektiver.

– Skal vi skape et rettferdig samfunn, må vi investere i hele landet, ikke bare i storbyene.

Arbeidet hun har vært med på, både inspirerte og forandret henne på en positiv måte. Å jobbe med ungdom er å bygge fremtiden på en bedre måte – det er en utvikling hun har lyst til å være med på!

Einar Bore

BILDER FRA GUDSTJENESTEN I 2025

Tirsdag 24.mars kl 10.30:

Påskegudstjeneste i samarbeid med Ellengård

Denne påskegudstjenesten er blant vårens vakreste eventyr. Gudstjenesten er lagd sammen med brukere på Ellengård Aktivitetscenter, som deltar og dramatiserer påskeevangeliet. Det er tilrettelagt for alle, og alle er hjertelig velkommen!

Palmesøndag 29.mars kl 11.00:

Gudstjeneste v/Sissel Alsvik Øygarden og Leif Rino Muller.

Skjærtorsdag 2.april kl 18.00:

Kveldsgudstjeneste i samarbeid med Metodistkirken v/Sissel Alsvik Øygarden, Helene Benedikte Granum-Aanestad og Leif Rino Muller. Sang av Kathrine Beisland.

Langfredag 3.april kl 11.00:

Pasjonsgudstjeneste v/Sissel Alsvik Øygarden og Leif Rino Muller. Kari-Andrea Bygland Skjævestad, fiolin.

1. påskedag 5.april kl 11.00:

Høytidsgudstjeneste v/Gjerulf Noddeland og Leif Rino Muller. Tommy Bjørn Jensen, trompet.

GLIMT FRA GUDSTJENESTEN 01.02: ÅRETS TÅRNAGENTER BIDRO MED DRAMATISERING OG SANG

Et naturlig valg
når det gjelder trykksaker!

ATL GRAFISK
Telefon 37 00 36 70
www.atlgrafisk.no

Slaattene
Begravelsesbyrå a.s.
Etablert 1927
Kystveien 151 - 4842 Arendal
Telefon 37 05 91 65
Døgnvakt

Verdighet og enkeltmennesket i sentrum.

Trenger du elektriker?

Tlf. 37 01 58 00

Mob. 934 52 234

RICHARD ANDERSEN

elektro

Kystveien 13, 4841 Arendal
www.dinelektriker.com - E-post: post@dinelektriker.com

BARBU
menighetsblad

VI ØNSKER OSS NYE ANNONSØRER!

- 3 UTGAVER I ÅRET
- DISTRIBUERES TIL 4.600 HUSSTANDER
- MEGET FORDELAKTIGE PRISER

ARENDALE BY- OG REGIONSHISTORIE

Arendal kommunes bokprosjekt.
Bøkene kan kjøpes i bokhandlene og på Kuben/AAMA.

Einar Johnsen Eiendomsselskap AS
ARENDALE

Arendal Begravelsesbyrå

Byglands
Begravelsesbyråer

Et verdig og rimelig alternativ.

Knut R Bygland

Tlf. 37 01 02 51

www.byglands.no

• GARDINER • SOLSKJERMING
• SENGETØY • HÅNDKLÆR

Ingemann Ellingsen
Østregate, Arendal Tlf. 37 02 11 70

gravetjenesten@gmail.com

Johannes Birkeland
Bellevue 12
4842 Arendal
Tlf. 413 09 896

Hage - Drenering - Piggning
Vann & Avløp

= Agder Sparebank

FERDIGMAT AS
Holmen 6, 4842 Arendal
Tlf. 37 01 51 66
www.torungen.no

His Galleri AS

Kirkeveien 182, 4817 His
Tlf. 37 01 16 11 - Fax 37 06 00 87

• Utstillinger og salg av samtidskunst
• Alt i innramming • Kvalitet og hurtig levering
• Stort utvalg kunstmateriell
www.hisgalleri.no info@hisgalleri.no

Alt innen hvitevarer og elektronikk
Lyd - Bilde - Telefoni - Data
elon
ARENDALE
Strømsbusletta 8 - Tlf 37 05 67 77
arendal@elon.no

Knut A. Høyer
BOKHANDEL
STØRST PÅ KRISTEN LITTERATUR GJENNOM 85 ÅR

GRAVMINNER

Vakkert - varig - verdig
Spesialister på omsliping, navntilførsel,
restaurering og oppussing.

Mandag-fredag kl. 07.00-16.00
Torsdag kl. 07.00-18.00
Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale.

Fevik Steinindustri AS
Tlf. 370 47 231 Mob. 975 92 000 E-post: post@fevikstein.no
Adr: Moy Moner 95 - mellom Grimstad og Fevik

DIN ANNONSE HER?
Kontakt menighetskontoret på 37 06 11 02
eller barbu.menighet@agderkirken.no

Stærk.
rådgivende ingeniører
Havnegaten 1, 4836 Arendal
tlf. 37 00 57 50

MENY KRØGENES
MANDAG - LØRDAG: 7-22

døpte

LIAM WIJK HAGLI OG
KINE-VERONICA WIJK

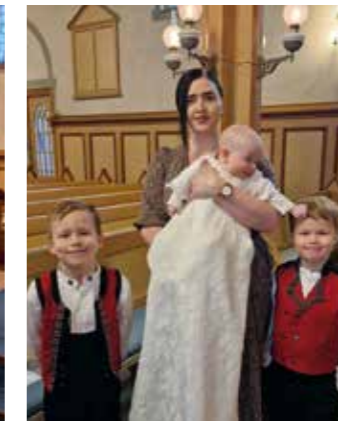
INGRID OLAFSEN

DENNIS OLAFSEN-ØSTREIM

ADA OLINE LYDING FOSSE

FILIPPA ROSANDER

JENS GELIUS KIRSEBOM

LOUISE JONASSON

GRAVFERD

21.11.25: Kjell Jorkjen
02.12.25: Bjørn Kittelsen
18.12.25: Magna Doris Rutgersen
18.12.25: Johnny Svensvik
13.01.26: Jorun Christensen
15.01.26: Mario Vicente Urquiza
16.01.26: Jarle Kløvfjell
16.01.26: Imre Berdo
21.01.26: Arild Bjørn Goksem
23.01.26: Atle Magnussen
05.02.26: Kenneth Henriksen
12.02.26: Signe Kateraas
13.02.26: Kjell Gjermund Engen
19.02.26: Synnøve Andersen
27.02.26: Torstein Ellefsen
03.03.26: Arne Sten Husebye

GUDSTJENESTELISTE

(i Barbu kirke om ikke annet er angitt)

Søndag 15.mars kl 11:
Gudstjeneste

Søndag 22.mars kl 11:
Fasteaksjonsgudstjeneste
på menighetshuset

Tirsdag 24.mars kl 10.30:
Påskegudstjeneste i samarbeid
med Ellengård

Palmesøndag 29.mars kl 11:
Gudstjeneste

Skjærtorsdag 2.april kl 18:
Gudstjeneste i samarbeid med
Metodistkirken i Barbu kirke

Langfredag 3.april kl 11:
Pasjonsgudstjeneste

1.påskedag 5.april kl 11:
Høytidsgudstjeneste

Søndag 12.april kl 11:
Familegudstjeneste med deltagere
fra Barnefestivalen

Søndag 19.april kl 11:
Samtalegudstjeneste med årets
konfirmanter

Søndag 26.april kl 11:
Gudstjeneste

Søndag 3.mai kl 11:
Gudstjeneste

Lørdag 9.mai kl 11:
Konfirmasjonsgudstjeneste

Søndag 10.mai kl 11:
Konfirmasjonsgudstjeneste

Kristi Himmelfartsdag 14.mai kl 11:
Gudstjeneste på Bjørnebo

1.pinsedag 24.mai kl 11:
Høytidsgudstjeneste

Søndag 31.mai kl 11:
Gudstjeneste

Søndag 7.juni kl 11:
Gudstjeneste

Søndag 14.juni kl 11:
Gudstjeneste i parken
v/Margaretestiftelsen

Søndag 21.juni kl 11:
Gudstjeneste

Søndag 28.juni kl 11:
Gudstjeneste

ENDRINGER KAN SKJE ETTER BLADETS UT-
GIVELSE. VIL DU HA SMS MED INFORMASJON
OM UKENS GUDSTJENESTE HELT GRATIS,
KONTAKT MENIGHETSKONTORET.

ANNONSEPRISER: 1.000,- PR. ÅR (EN SPALTE) 2.000,- PR. ÅR (TO SPALTER)

Hva kan vi gjøre med disse hullene? Reparasjonstips fra Sy- og reparasjonskaféen

Vi i Sy- og reparasjonskaféen er opptatt av å ta vare på miljøet gjennom å inspirere til å ta vare på klærne våre og reparere dem istedenfor å kaste dem. Her er noen av våre reparasjonstips for klær av faste stoffer:

Den vanligste måten å lappe et plagget på, er å sy på en ny lapp under eller over hullet. Man kan sy den på med maskin eller ved å sy for hånd rundt lappen, f.eks med knapphullsting. Viktig å huske at hvis du skal lappe en bukse med stretch, må lappen også ha stretch! Det er mange fine, ferdige lapper å kjøpe, men de er ofte dyre. Har du en fin stoffbit, klipp den til og fest den over eller under hullet med knappnåler og sy. Vlaseofix er et lim-ark som brukes for å lime stoffbiter sammen og er et godt hjelpemiddel når du skal sy på en lapp og du ønsker at den skal ligge på plass. Du kan stryke det under hele lappen eller på deler. Du kan også feste lappen med limpenn. I sy butikker har de lapper i mange farger og i refleksstoff til å lappe bevernylonklær, dunjakker osv. Disse har lim bak og kan festes rett på klærne uten å sy. Hvis du skal lappa et buksebein, er det lurt å sprette opp den enkle sidesømmen et stykke ovenfor og nedenfor hullet. Da blir det mye enklere å komme til for å lappe hullet!

Broderi: Hvis du har fått et lite hull eller en flekk, så broder f.eks en liten blomst eller flere over hullet/ flekken. Ønsker du den diskre, så bruk samme farge på brodergarnet som på stoffet. Noen fargerike blomster kan bli en fin pynt! Broderi kan også brukes sammen med en lapp: f.eks sy en liten kjole over lappen og broder hode, armer og bein i tillegg. Det er en god hjelp å tegne motivet på plagget med penn som har farge som forsvinner etter hvert eller som er vannløselig. Motiv kan også tegnes på ark av soluvies. Tråkle det fast til plagget og sy etter tegningen. Soluvies forsvinner når du så legger plagget i vann. Hvis du synes det er vanskelig å finne på mønster, finnes det mange ferdige mønster å få kjøpt, ferdig trykket på soluvies. De kan kjøpes i sybutikker eller på nett. Se f.eks: myvisiblemend.no.

Sashiko: Dette er en gammel, japansk teknikk som er veldig fin å bruke til lapping av klær eller til å pynte på et plagget. Legg en lapp under eller over hullet og fest lappen ved å sy forsting over hele flaten. Enten ved å sy parallelle rette linjer, på frihånd eller ved å tegne opp på forhånd. Det finnes også mange flotte mønster å finne, på nett eller i bøker.

Når et plagget til slutt må kastes, er det veldig lurt å spare på knappene, glidelåser, blonder osv. Klipp gjerne lapper av plagget og bruk det til å lappe andre plagget. En blomst fra en kassert kjole eller en katt fra en utslitt skjorte kan bli en fin lapp over et hull eller en flekk! Det er veldig greit å ha liggende lapper av bomullsstoffer, tynne ullplagg, t-skjorter, olabukser, vindstoff osv. Spar også på lommer og på de små lappene som er inni eller utenpå på klærne, for de kan brukes til å sy over et hull! En skinnbit kan bli veldig fin over et stoppa hull på en jakke! Flere tips å finne: Eva Kittelsen/ My visible mend, Norges husflidslag, på Biblioteket. Det er også mange ideer og inspirasjon å finne på nett: F.eks Pinterest, Instagram, Youtube osv

Å reparere klær er meningsfylt og trivelig! Det er inspirerende å gjøre det sammen med andre og få ideer, råd og ikke minst et puff til å komme i gang. **Velkommen til Sy- og reparasjonskaféen på Barbu menighetshus, hver siste torsdag i måneden, kl 11 – 14!** Her kan du få hjelp eller du kan låne symaskin og utstyr til å reparere selv. Velkommen også hvis du bare vil sitte ned sammen med oss og få en kopp kaffe/te, en prat og kanskje litt inspirasjon! Se Facebook: Sy- og reparasjonskaféen.

Tekst og foto: Brit Tørå